

Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters NADO Vlaanderen

Zaak: [Persoon]

Nummer: [...]

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk naar aanleiding van een inbreuk op artikel 41, § 5 van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport door het zich als sporter niet te onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald **het niet naleven van een door de disciplinaire organen opgelegde schorsing.**

Inzake: [Persoon]

geboren: [...]

wonend: [...], Nederland

2. Op de zitting van 20 december 2016 hoorde de disciplinaire commissie Jurgen Secember, als vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen op zijn verzoek.

De sporter verscheen niet, noch werd zij vertegenwoordigd door een advocaat of arts.

3. De sporter werd bij definitief geworden beslissing van 8 maart 2016 van de disciplinaire commissie voor breedtesporters voor een bewezen dopingpraktijk voor een periode van twee jaar, lopend van 8 maart 2016 tot 7 maart 2018, uitgesloten om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid. Bijkomend werd zij veroordeeld tot betaling van een administratieve geldboete van 1.000 euro.

4. Artikel 42, § 5 Antidopingdecreet van 25 mei 2012 bepaalt: *“Als NADO Vlaanderen vaststelt dat de sporter de opgelegde uitsluiting niet naleeft, wordt dat ter kennis gebracht van de voorzitter van de disciplinaire commissie. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep zal dan beslissen dat de termijnen van het eerder opgelegde verbod opnieuw aanvangen na het einde ervan en kan, bijkomend, aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete opleggen. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten, verbonden aan de procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sporter wordt gelegd.”*

5. NADO Vlaanderen stelde aan de hand van toegezonden inlichtingen vast dat de sporter tijdens de voormelde uitsluitingsperiode deelnam aan bodybuildingwedstrijden te Nederland.

6. Uit de vaststellingen volgt dat de sporter tijdens de voormelde uitsluitingsperiode deelnam aan sportactiviteit in de zin van artikel 2, 55°, Antidopingdecreet van 25 mei 2012, namelijk elke voorbereiding op of initiatief tot sportbeoefening met recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden in georganiseerd verband en dat hij dus de opgelegde uitsluiting niet naleeft.

De niet-naleving van de uitsluiting is voor de disciplinaire commissie bewezen.

7. De disciplinaire commissie beslist overeenkomstig de aangehaalde bepaling dat de termijn van het eerder opgelegde verbod opnieuw aanvangt na het einde ervan.

Om de sporter aan te sporen voortaan de opgelegde uitsluiting na te leven, legt de disciplinaire commissie haar de hierna bepaalde geldboete op.

**Op deze gronden, de disciplinaire commissie voor breedtesporters
Na beraad, en bij verstek**

beslist dat de termijn van uitsluiting van twee jaar tot deelname aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid voor de sporter [Persoon] , **na het beëindigen van de eerder opgelegde uitsluitingsperiode opnieuw aanvangt vanaf 7 maart 2018 tot 7 maart 2020;**

veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van **500 euro;**

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van 100 euro, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan.

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck,
voorzitter

J. Ghooos
geneesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 3 januari 2017 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H. Colsoul, secretaris